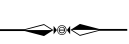

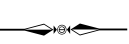
מסורת הש"ס

^[א] ונכרתו לו: תענית ז: ת. סנהדרין זא: י. טו בסי"י ליתא,

הגהות הב"ח

(א) גמ' על מעשה פוער ואמר ר' חמא בר חימיא מפני מה נסתתר קברו של משה מטיני בשר ודם מפני שגלו ידוע לפני הקב"ה שעמד ביהמ"ק לחרב ולהגלות את ישראל מארצם שמה יצאו לקבורתו של משה בלחמה שעה ויעמדו בבניה ויתמננו למשה ויחמרו לו משה רבינו עמוד תפילה צדטו ועומד משה ומגבל את הגזירה מפני שחציבים לדיקים במיתתם יותר מבחיהים שכן אחת מואל בשעה שהיו ישראל נשמדג וסמרו במעשיהם ועשו עגל קרף הקב"ה על ישראל ואמר למשה הן יהושע אלמד ומידד וע' וקמים ואלו הממדים ותלמידים ולא עשה בשמים ולא ביטל הגזירה אלא בשביל משה ואמר ר' חמא בר חימיא מאי דכתיב:

מוסף רש"י

דבר הבא מן העור. כגון זמר הארנינים שהוא כך וחס ועשה להם כמות

ממנו (בראשית ג כא).

הדרן עלך המקנא

לאשתו

גסטרא. מושל כמה שאמר קומוס דוכוס ושלטון וחזירו ריהטון קורטון גסטראל (צרכות דף לב): **ויצרן אלהים את יצחק**. ניחמו על אציו וצרכו צרכת אצלים: **דבר הצא מן העור**. של זמר הוא: **שהעור נהנה ממנו**. של פשתן שאדם לוצש סמוך לעורו: **סחילטו גמילות חסדים**. הלציש ערומים: **ולפושעים יפגיע**. צשציל פושעים הפגיע: **הערה**. הריק:

הדרן עלך המקנא

היה מביא את מנחתה. הצעל כדכתיב והביא את קרבנה עליה וגו' (במדבר ה): **כפיפה מזריק**. סל של נכרי דקל זרדים שגדילין סביב הדקל: **כדי ליגעה**. בגמרלא מפרש טעמא: **סחילטן וסופן**. השתא משמע כשמציאה מציתו מציאה ככלי שרת לעזרה: **וסופה צגלי שרת**. קודם קמילה: **כל המנחות טעונות שמן ולבונה**. כדכתיב ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה (ויקרא ג), ולקמיה [דף טו]. פריך והאיכא מנחת חוטא: וזו אינה **טעונה**. כדכתיב צה לא יצוק עליה שמן וגו' (במדבר ה): **צאוס מן הסטין**. כדכתיב סלת חטים מעשה אותם (שמות טט): **מנחת העומר**. צאה מן שעורים. במסכת מנחות (דף סח): ילפינן לה מקראי: **צאה גרש**. כדכתיב גרש כרמל תקריב את מנחת צורין (ויקרא ג) ובמסכת מנחות (דף סו): אמרינן במנחת העומר הכתוב מדבר: **גרש**. צשעורים מוצחר שצו מנופה צ"ג נפה כעין סולת חטים: **קמת**. הכל מעורב כמו שנטמן: **גמב'** וכל כך **למה**. למה אנו טורחין ליגעה: **על עוצרי לבונו**. שאס זינמה עברה על לבונו של מקוס ורובה שמודה שלא תידבק: **קפצרי**. האי תנא דאמר משום דחסה הוא: משקה

נתאוה משה רבינו ליכנס לא"י וכי לאכול מפריה הוא צריך או לשבוע ממוכה הוא צריך אלא כך אמר משה הרבה מצות נצטוו ישראל ואין מתקיימין אלא בא"י אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי אמר לו הקב"ה כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר מעלה אני עליך כאילו עשיתם שנאמר לכן אחלק לו רבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפושעים יפגיע לכן אחלק לו רבים יכול כאחרונים ולא כראשונים ת"ל ואת עצומים יחלק שלל כאברהם יצחק ויעקב שהן עצומים בתורה ובמצות תחת אשר הערה למות נפשו שמסר עצמו למיתה שנאמר וואם אין מחני נא וגו' ואת פושעים נמנה שנמנה עם מתי מדבר והוא חטא רבים נשא שכיפר על מעשה העגל ולפושעים יפגיע שביקש רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה ו[[]^{א]} ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בו:

המקנא פרק ראשון סוטה

מפני מה נקבר מול בית פעור כדי לכפר על מעשה פעור. ומדרש אגדה בכל שנה ושנה צענ שחטאו ישראל צבנות מואב צלותו פרק צית פעור עולה למעלה כדי לקטרג ולהזכיר עון וכשהוא רואה קצרו של משה חוזר ושוקע ששמה רצינו שקעו צקרקע עד חוטמו וכל שעה שעולה חוזר ושקע למקום ששקעו משה רצינו. מתוספת רצי:

הדרן עלך המקנא

מביא את מנחתה. אין סדר המשנה וסדר הפרשה מכוניין שהרי כך סדר הפרשה קינא לה ונסתרה מעלה האשה ומציא את מנחתה הכהן מביא פיילי של חרס ונותן לתוכו חלי לוג מים מן הכיור ונותן לו עפר מעמיד האשה ברחן נקנור ואוחז בצגדיה וסותר את שערה ונותן את המנחה על ידיה וציד הכהן מים המרים ומשביע ומתנה עמה וכותב את המגילה ומוחק ומשקה ונוטל מנחתה מתוך כפיפה מזריח ונותן לתוך כלי שרת מניף ומגיש קומץ ומקטיר ולא ידענו למה שינה התנא הסדר ואס סדר התנא דוקא או סדר הפרשה:

כדי ליגעה. שהרי הימה נתונה על ידה עד גמר כל הסדר כדי שתחזור ותודה ולא שיך למימר דדייש טעמא דקרא אלא היכא דנפקא לן מינה מידי דמרכי מיניה וקרא סתמא כתיב וכולל הכל ואנו דורשין טעמו ואומרים זהו הטעם של פסוק הואיל וטעמו צשציל כך איכא דוקא כגון לא תחזול בגד אלמנה משמע צין עניה ועשירה וקאמר ר"ש טעמא דקרא שאס אתה ממשכן אותה אתה משיא לה שס רע צשכינתימה מתוך שאתה משיב לה העצוב ונאמר עניה דוקא אין ממשכנין אותה (צ"מ דף קטו): אי

וכי לאכול מפריה הוא צריך או לשבוע ממוכה הוא צריך אלא כך אמר משה הרבה מצות נצטוו ישראל ואין מתקיימין אלא בא"י אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי אמר לו הקב"ה כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר מעלה אני עליך כאילו עשיתם שנאמר לכן אחלק לו רבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפושעים יפגיע לכן אחלק לו רבים יכול כאחרונים ולא כראשונים ת"ל ואת עצומים יחלק שלל כאברהם יצחק ויעקב שהן עצומים בתורה ובמצות תחת אשר הערה למות נפשו שמסר עצמו למיתה שנאמר וואם אין מחני נא וגו' ואת פושעים נמנה שנמנה עם מתי מדבר והוא חטא רבים נשא שכיפר על מעשה העגל ולפושעים יפגיע שביקש רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה ו[[]^{א]} ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בו:

הדרן עלך המקנא לאשתו

הי"ה ²מביא את מנחתה בתוך כפיפה מצרית ונותנה על ידיה כדי ליגעה כל המנחות תחילתן וסופן בכלי שרת וזו תחלתה בכפיפה מצרית יוסופה בכלי שרת יכל המנחות טעונות שמן ולבונה יוזו אינה טעונה לא שמן ולא לבונה וכל המנחות באות מן החטין יוזו באה מן השעורין ימנחת העומר אע"פ שבאה מן השעורין היא היתה באה גרש וזו באה קמח ר"ג אומר כשם שמועשייה מעשה בהמה כך קרבנה מאכל בהמה: **גמב'** תניא אבא חנין אומר משום רבי אליעזר ט (וכל כך למה) כדי ליגעה כדי שתחזור בה אם ככה חסה תורה על עוברי רצונו קל וחומר על עושי רצונו וממאי משום דחסה הוא דילמא כי היכי דלא תימחק מגילה קסבר משקה

עין משפט

גר מצוה

א א מיי פ"א מהל' דעות הלי"ה [ו] סמוג עשין ז:
א ב מיי פ"ג מהל' סוטה הלי"צ סמוג עשין ז:

ג [מיי] שס הלי' ג':

ב ד ה מיי פ"צ מהל' מעשה הקרבנות הלי"ז

ופ"ג מהל' סוטה הלי"ג:

ג ו ז מיי פ"ג מהל' סוטה הלי"צ ופי"צ

מהל' מעשה הקרבנות הלכה ז:

ד ח מיי פ"ז מהל' תמידין ומוספין הלי"ה [יג]:

תורה אור השלם

1. ויקבר אותו בגי' בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברו עד היום הזה: דברים לו ו
2. ואת הפרכה אשר ברחן משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: דברים לג א
3. אחרי יי אלהיכם תלכו ואתו תיקראו ואת מצותיו תשמרו וקבלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תרבו: דברים ג ה
4. כי יי אלהיך אש אבקה הוא אל קנא: דברים ד כד

5. ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו קננות עור וקלפוש: בראשית ג כא
6. וירא אליו יי באצני מקרא והוא ישב פתח האהל ביום היום: בראשית ה א

7. ויהי אחרי מות אברהם ויקבר אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי:

בראשית כה יא
8. לכן אחלק לו רבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה לקות נפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפושעים יפגיע: ישעיהו נג יב

9. ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר קתבת: שמות לב לב
10. ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בו כי איני שבע ארץ: ירמיהו ז טז

תוספות שאנץ

גסטרא דוכוס ושלטון וחבירו בברכות יד (ב) ריהטון קרטין גיטרא: היה מביא את מנחתה כדכתיב והביא את קרבנה עליה. בתוך כפיפה מצרית וכו'. צורי של דקל ודרין שגדילין סביב הדקל כדי ליגעה ולא. משום תנופה היא. דלא כתיב תנופה כפרשה עד אחר ונתן על כפיה אלא כדי ליגעה ובגמ' מפרש טעמא: היא היתה גרש פ"ה ממובחר שבו מנופה ב"ג נפה כעין סלת חטים. ל"ה: גמ' קסבר משקה

